

VÁŽENÍ FARNÍCI,

Popeleční středou jsme vstoupili do doby postní, během které jsme intenzivněji vybízeni k tomu, abychom více rozjímali o křížové cestě Ježíše Krista, o významu utrpení a oběti. Je to čas pokání a jeho smyslem je kajicnost a duchovní připravenost. K tomu nám má pomoci půst, jak nás upozorňuje i sám název tohoto období.

V poslední době jsem se vícekrát setkal s názorem, že půst můžeme vnímat různě, například že se můžeme „postit od hříchu“. Zastánci tohoto tvrzení navrhují, že se máme „postit“ od toho, abychom byli zlí, netrpěliví, sobečtí a podobně. Avšak „půst od hříchu“ nedává smysl a s katolickou tradicí nemá nic společného. My se přece nemáme postit od činění hříchu, z hříchu se máme vyzpovídat, jedná se přeci o to, že hřích je ze své podstaty zlý, hříchu se máme vyhýbat pořád, nejen v době postní. Pokání z hříchu a náprava našich životů se nekončí o Velikonocích s tím, že teď už můžeme opět začít páchat hříchy. Je třeba si uvědomit, že v Bibli, v tradici, v historii a v církevním právu se půstem rozumí omezení jídla, pití, požitků do bodu, kdy zažíváme tělesné nepohodlí, kdy tuto újmu bolestně pocítujeme. Na rozdíl od hříchu se jedná o věci, které jsou ve své podstatě dobré, a když je užíváme, nepřekračujeme tím Boží přikázání.

Co znamená půst nám jasně ukázal náš Pán na poušti. Ježíš se od jídla a pití postil 40 dní, aby nám šel příkladem, jak máme bojovat s tělesnými žádostmi a pokušeními. Není to lehké, ale jako katolíci víme, že cesta kříže je cestou odříkání a utrpení, která nás přibližují k Bohu. Když přinášíme oběť, vzdáváme se něčeho, co je v Božích očích dobré, nám drahé a co si z lásky k Němu odepřeme. Tato odříkání a jiné újmy můžeme obětovat jako pokání za naše hříchy nebo za hříchy jiných lidí, za obrácení hříšníků, za obnovení katolické víry, za obnovení úcty k Eucharistii, za ukončení válečných konfliktů ...

Svatý Augustin říká: „Půst očisťuje duši, pozdvihuje mysl, podřizuje tělo duchu, srdce činí zkroušeným a pokorným, rozptyluje oblaka žádostivosti, hasí ohně vášně, zapaluje pravé světlo cudnosti.“

Mějme proto na zřeteli pravý význam doby postní, a i přes občasné pády na křížové cestě vytrvejme a stále kráčeje věrně za Kristem.

P. Jerzy

POZVÁNÍ NA KŘÍŽOVÉ CESTY U SV. VÁCLAVA

Procházet v rozjímání a modlitbě čtrnáct zastavení křížové cesty je velice staré cvičení zbožnosti. Církev doporučuje tuto pobožnost především v době postní a v pašijovém týdnu.

V našem kostele se konají pravidelně každou neděli v postní době od 17 hod., pod vedením širší rodiny Josefa Cuhry (Děkujeme!). V minulých letech nás bývalo 50-80 osob. Přijďte i vy!

BIBLICKÁ HODINA

Od 6. září jsou biblické hodiny opět pravidelné a pokračujeme pod vedením kaplana P. Zachariáše. Nově se scházíme každých 14 dní v úterý od 18:15 ve farním sále. Probíráme biblické texty, jejich význam i interpretaci, přesahy do morálky a katechismu. Přijďte se i vy nezávazně podívat a uvědomit si souvislosti!

FN

PRÁVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 19:00 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - mateřské centrum

Chrámový sbor IGNIS - zkoušky

pondělí od 18:45 - velký sál na faře

Rekreační cvičení pro ženy

úterý od 16:30 - 17:30 hod. - fara, velký sál

Biblická hodina (7.3., 21.3., 4.4.)

úterý od 18:15 - vede P. Zachariáš

Příprava na křest dospělých (28.2., 14.3., 28.3.)

úterý od 18:30 - P. Zachariáš (farní kancelář)

Pokud postrádáte nějaké aktivity, nebo máte náměty, jak stávající obohatit, obraťte se na kteréhokoli člena pastorační rady nebo napište na: prispevky@volny.cz

farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:
farní vikář

P. Jerzy Gapski

P. Zachariáš Tomáš Kristek O.Praem.

tel.: 724 324 555, 257 317 652
gapski@centrum.cz
tel.: 723 079 896
zachariastk@centrum.cz

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je: 110840051/0100.
Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Úzávěrka je vždy 25. v měsíci

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30), i v jednotlivých společenstvích.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" STÁLE HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVARÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY".

CHRÁMOVÝ PĚVECKÝ SBOR IGNIS

působící při kostelích sv. Ignáce a sv. Václava hledá nové členy do všech hlasů, zejména soprány, tenory a basy. Kontakt: sbormistryně - Milena Stričević (stricmil@yahoo.com, telefon: 730 778 440). Zkoušky každé pondělí 18:45-21:00 na faře u sv. Václava ve velkém sále. FN

FILMOVÝ VEČER V BŘEZNU

Srdčně vás zveme na březnové čtvrteční setkání s filmem Melodie míru. Film „Imidiho y'amahoro“ (Melodie míru) originálním způsobem ilustruje, jak je dnes v Africe, zemi velkých jezer, umění motorem smíření a jednoty; zpěv, tanec a divadlo umožňují léčit srdce zlomená tragédiemi minulosti. Po různých cyklech válek se několik umělců z regionu díky své víře zapojilo do podpory dialogu a odpuštění.

Těšíme se na vás ve čtvrtek 9. března 2023 v 19:45 ve farním sále. *Lisých*

MODLITBA CHVAL

Modlitební setkání v březnovém termínu nebude, jsme na jarních prázdninách.

Tomkovi, Suchlovi, Lisých

STŘÍDÁNÍ OBDOBÍ

Mnohé skutečnosti už bereme jako samozřejmost. Patří sem střídání ročních období, v zimě příroda odpočívá a spí, na jaře se všechno probudí. Začne to kvést a vonět. Radujeme se z toho. Stejně je to i v životě každého z nás. Přicházejí situace, ve kterých se, obrazně řečeno, utápíme ve vysokých vlnách rozbouřeného moře. Kde můžeme najít pomoc? Měli bychom si s pokojem připustit, že ji potřebujeme. My věřící hledáme oporu v Bohu, ale velmi důležitá je také ta, kterou nám mohou poskytnout naši přátelé nebo rodina. Když na ni nestačí, je nutné už vyhledat odborníky na opravu hmotných věcí nebo léčení nemocí těla či duše. Uznání reality, že všechno sami nezvládneme a k našemu životu potřebujeme ostatní lidi, nás osvobodí od sobectví a pýchy.

Měli bychom si však také dopřát chvílky samoty a úplného ticha bez zbytečné hudby. Je to zkušenost ověřená staletími, v těch dávných dobách odcházeli někteří lidé do pouště, aby je nikdo nerušil. Přemýšleli o svých životních hodnotách a poslání, které mají na zemi. My do pouště neodejdeme, ale zamyšlením nad tím, čemu a komu věnujeme svůj čas a upevněním nebo změnou některých našich postojů, se staneme vnitřně silnějšími. Snadněji překonáme různé problémy. Rychleji se znovu postavíme na pevnou zem. Budeme se radovat z vítězství nad malými i velikými těžkostmi tak, jako z krásy přírody a zpěvu ptáků.

Ilona Bozděchová

FARNÍ POUŤ: 5. - 8.5. 2023 - DALŠÍ INFORMACE

Po delší přestávce uskutečníme zahraniční farní pouť, tentokrát do Polska, ve stopách Jana Pavla II.

Trasa je naplánována:

- pátek 5.5. Praha - Częstochowa, nocleh,
- sobota 6.5. Częstochowa, po poledni Kalwaria Zebrzydowska, nocleh,
- neděle 7.5. Kraków, Łagiewniki, nocleh,
- pondělí 8.5. Kalwaria Zebrzydowska, Wadowice, návrat domů.

Doprava zájezdovým autobusem, ubytování v 2-3 lůžkových pokojích, cena 4.200,- Kč / osobu.

Prosíme všechny, kteří se již přihlásili, aby potvrdili svůj přetrvávající zájem zaplacením uvedené ceny (v sakristii), a zároveň aby doplnili své kontaktní údaje. Stále je možné se ještě přihlásit jako náhradník - do odjezdu zbývají 2 měsíce a stát se může cokoli (autobus je potřeba plně obsadit, aby mohla být dodržena avizovaná cena).

JK

Ježíšova odpověď nechápajícím učedníkům

Draží bratři a sestry! Matoušovo, Markovo a Lukášovo evangelium shodně líčí událost Ježíšova proměnění. Ta je Pánovou odpovědí na nepochopení jeho učedníků. Krátce předtím totiž došlo k vážnému střetu mezi Mistrem a Šimonem Petrem, který poté, co vyznal víru v Ježíše jako Krista, Božího Syna, odmítl jeho předpověď umučení a kříže. Ježíš ho důrazně pokáral: „*Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!*“ (Mt 16,23). Následně „*po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami*“ (Mt 17,1).

Ježíš nás zve, abychom s ním vystoupili na vysokou horu

Evangelium o proměnění Páně se každoročně čte o druhé neděli postní. Během tohoto liturgického období nás totiž Pán nás zve, abychom se s ním odebrali do ústraní. Zatímco naše běžné povinnosti vyžadují, abychom setrvali na svých obvyklých místech a žili často opakujícím se, někdy až nudným každodenním životem, během postní doby jsme pozváni, abychom spolu s Ježíšem „vystoupili na vysokou horu“ a prožili se svatým Božím lidem zvláštní zkušenost askeze.

Postní askeze je závazek, který je vždy podporovaný milostí, že překonáme nedostatek víry a odpor k následování Ježíše na cestě kříže. Stejně jako to potřeboval Petr a ostatní učedníci. Abychom prohloubili své poznání Mistra, plně pochopili a přijali tajemství jeho spásy, která se uskutečňuje naprostým sebedarováním z lásky, musíme se jím nechat vést do ústraní a k výšinám, odpoutat se od průměrnosti a marnosti. Musíme se vydat na cestu vzhůru, která podobně jako horská túra vyžaduje úsilí, oběti a soustředění. Tyto požadavky jsou důležité i pro synodální cestu, na kterou jsme se jako církev vydali. Prospěje nám, když se zamyslíme nad vztahem, který existuje mezi postní askezí a synodální zkušeností.

Naší postní cestou kráčíme společně

Do „ústraní“ na hoře Tábor s sebou Ježíš bere tři učedníky, které vybral, aby se stali svědky jedinečné události. Chce, aby tato zkušenost milosti nebyla osamělá, ale sdílená, jako ostatně celý náš život víry. Ježíše následujeme společně. A společně, jako církev putující v čase, také prožíváme liturgický rok a v něm i postní dobu a kráčíme s těmi, které Pán postavil vedle nás jako spolupoutníky. Podobně jako při výstupu Ježíše a učedníků na horu Tábor můžeme říci, že naše postní cesta je „synodální“, protože po ní kráčíme společně, jako učedníci jednoho Mistra. Víme totiž, že Ježíš sám je cestou, a proto jak v liturgickém životě, tak v rámci synody církev nedělá nic jiného, než že stále hlouběji a plněji vstupuje do tajemství Krista Spasitele.

Krása předčí všechnu naši námahu

A dostáváme se k vyvrcholení. Podle evangelia byl Ježíš „*před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo*“ (Mt 17,2). Zde je „vrchol“, cíl cesty. Na konci výstupu, když jsou s Ježíšem na hoře, se třem učedníkům dostává milosti spatřit ho v jeho slávě, zářícího nadpřirozeným světlem, které nepřicházelo zvenčí, ale vyzařovalo z něj samotného. Božská krása tohoto zjevení byla nesrovnatelně větší než jakákoli námaha, kterou museli učedníci vy-

naložit při výstupu na horu Tábor. Jako při každé náročné horské túře nesmíme při výstupu spouštět oči z cesty, ale panorama, které se otevře na jejím konci, překvapí a odmění člověka svou nádherou. I synodální proces se často zdá být namáhavý a někdy nás může odradit. Ale to, co nás čeká na konci, je jistě něco úžasného a překvapivého, co nám pomůže lépe pochopit Boží vůli a naše poslání ve službě jeho království.

Cílem postní cesty je proměna

Zkušenost učedníků na hoře Tábor je navíc obohacena tím, že se vedle proměněného Ježíše zjeví Mojžíš a Eliáš, kteří představují Zákon a Proroky (srov. Mt 17,3). Kristova novost je naplněním staré smlouvy a příslibů, je neoddelitelná od Božího příběhu s jeho lidem a zjevuje jeho hluboký smysl. Podobně i synodální cesta je zakořeněna v církevní tradici a zároveň se otevírá novému. Tradice je zdrojem inspirace k hledání nových cest, přičemž se vyhýbá protichůdným pokušením strnulosti a improvizovaného experimentování.

Cílem asketické postní cesty a podobně i synodální cesty je proměna, a to jak osobní, tak církevní. Proměna, která v obou případech nachází svůj vzor v Ježíši a dosahuje se milostí jeho velikonočního tajemství. Aby se v nás tato proměna v tomto roce mohla uskutečnit, rád bych navrhl dvě „cesty“, po kterých bychom mohli stoupat spolu s Ježíšem a dosáhnout s ním cíle.

Naslouchání Kristu se děje i skrze naslouchání bratřím a sestrám v církvi

První souvisí s příkazem, který Bůh Otec adresuje učedníkům na hoře Tábor, když rozjímají o proměněném Ježíši. Hlas z oblaku vyzývá: „*Toho poslouvejte!*“ (Mt 17,5). První pokyn je tedy zcela jasný: poslouchat Ježíše. Postní doba je časem milosti do té míry, do jaké mu nasloucháme, když k nám promlouvá. A jak k nám promlouvá? Především v Božím slově, které nám církev nabízí v liturgii. Nenechajme ho padnout na neúrodnou půdu. Pokud se nemůžeme vždy zúčastnit mše svaté, čtème si biblická čtení každý den, a to i s pomocí internetu. Kromě Písma k nám Pán promlouvá i v našich bratřích a sestrách, zejména ve tvářích a příbězích těch, kteří potřebují pomoc. Chtěl bych však doplnit i další aspekt, který je v synodálním procesu velmi důležitý: naslouchání Kristu se děje i skrze naslouchání bratřím a sestrám v církvi. Toto vzájemné naslouchání, které je v některých fázích synody hlavním cílem, v metodě a stylu synodální církve vždy zůstává nepostradatelné.

Neuchylujte se k religiozitě tvořené mimořádnými událostmi

Když učedníci uslyšeli Otcův hlas, „*padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: ‚Vstaňte, nebojte se!‘ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše*“ (Mt 17,6–8). Zde je druhý pokyn pro tuto postní dobu: neuchylujte se k religiozitě tvořené mimořádnými událostmi a sugestivními zážitky ze strachu čelit realitě s její každodenní prací, těžkostmi a rozpory. Světlo, které Ježíš ukazuje učedníkům, je předzvěstí velikonoční slávy, k níž musíme směřovat, když následujeme „jedině jeho“. Postní doba je zaměřena na Velikonoce: „ústraní“ není cílem samo o sobě, ale připravuje nás na prožívání utrpení a kříže s vírou, nadějí a láskou, abychom dosáhli vzkříšení. Ani synodální cesta by nás neměla klamat, že jsme již dorazili do cíle, když nám Bůh dává milost některých silných zážitků společenství. I tam nám Pán opakuje: „Vstaňte, nebojte se!“ Sestupme na rovinu a kéž nás prožitá milost posiluje v tom, abychom byli „řemeslníky synodality“ ve všedním životě našich společenství.

Drazí bratři a sestry, kéž nás Duch Svátý v tomto postním období povzbuzuje při našem výstupu s Ježíšem, abychom zakusili jeho božskou nádheru a posílnění vírou pokračovali na cestě spolu s ním, který je slávou svého lidu a světlem národům.

FRANTIŠEK

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 25. ledna, na svátek obrácení svatého Pavla

BENEDIKT XVI. A JEHO ODKAZ

V sobotu 11. února uběhlo 10 let od chvíle, kdy Benedikt XVI. ohlásil svou rezignaci na papežský úřad. Přinášíme komentář předního italského vatikanisty, Andrey Gagliarducciho, mediálního poradce Rady biskupských konferencí Evropy (CCEE).

Poprvé se výročí Benediktovy rezignace na papežský úřad připomíná bez Benedikta XVI. A přitom od loňského 31. prosince, kdy emeritní papež zemřel, nebyl v životě církve nikdy tolik přítomen. A to do té míry, že papež František

na tiskové konferenci při zpátečním letu z cesty do Afriky musel „na svůj způsob“ objasnit i svůj vztah k emeritnímu papeži.

„Na svůj způsob“ proto, že slova papeže Františka nejenže odporují rekonstrukcím některých událostí týkajících se arcibiskupa Georga Gäsneina, sekretáře emeritního papeže. Ale také proto, že způsob, jakým papež František odpovídá na otázky týkající se Benedikta XVI., se zdá být vyhybavý, chvatný a defenzivní. Koneckonců papež František nikdy nevysvětlil, proč chtěl mít pohřeb tolik upozaděný, proč se sám nikdy nešel pomodlit k tělu Benedikta XVI. a proč nakonec nebyla emeritnímu papeži vzdána úplná pocta.

Po deseti letech a ve chvíli, kdy je Benedikt XVI. již po smrti, lze říci, že Benediktova duše nebyla v církvi nikdy tolik přítomna. V situaci pochybností člověka samozřejmě okamžitě napadne, co by asi Benedikt XVI. řekl a co by udělal. Emeritní papež však není používán jako obranný štít. Naopak, stal se významnou inspirací.

Vezmeme-li v potaz, že Benedikt XVI. byl plachý a nikdy nechtěl založit svou teologickou školu, je skutečnost, že se mohl stát inspirací, poměrně překvapivá. Ale stalo se to, bez ohledu na jeho záměry. Stalo se to právě proto, že Benedikt XVI. nikdy neusiloval o moc pro sebe. Nemluvil o strukturálních reformách, ani nezřizoval pompézní komise, ale snažil se reformovat církev svými činy, počínaje od jednoduchých věcí, postupně krok za krokem.

Benedikt XVI. mluvil o obrácení srdcí, ale nijak se s tím nevnucoval, ani z toho nedělal svůj slogan. Místo toho se spoléhal na lidi, snažil se jim důvěřovat a nezraňovat ničí citlivost, když se věci nedařily.

Mohl se snad jevit jako konzervativní, ve skutečnosti ale málokdo uměl reformovat církev jako on. A nešlo zdaleka jen o odstoupení, revoluční gesto, které se nyní stalo jakousi vlajkou, jež zakrývá všechny ostatní věci, které Benedikt XVI. představoval.

Benedikt XVI. položil základy reformy základního právního řádu vatikánského státu. Označil první vatikánský proces za unik dokumentů. Iniciovat finanční reformu a dovolil, aby Svätý stolec podstoupil hodnoticímu procesu výboru MONEYVAL. Jeho List čínským katolíkům položil ve své době základy pro soužití s Pekingem.

Svým Listem irským katolíkům prokázal odvahu zabývat se problematikou zneužívání a dokonce zašel tak daleko, že se omluvil.

Média se snaží vytvářet obraz konzervativního, a tedy rozdělujícího papeže. Benedikt XVI. však naopak zjevně usiloval o jednotu církve, a právě to jej také vedlo k liberalizaci starého mešního ritu.

Stal se mužem II. vatikánského koncilu, byl si vědom, že církev musí převzít odpovědnost za své činy, ale zároveň pečlivě rozlišoval mezi omylem a pochybností, hříchem a hříšníkem a mezi hříšnými lidmi a strukturami. Benedikt XVI. také uměl přivádět církev k pokání, jak to učinil ve Fatimě, kde řekl, že prorocství Panny Marie se ještě nenaplnilo.

Pontifikát Benedikta XVI. kráčel strmou cestou, nikdy se netěšil apriorním sympatiím médií. A přece to byl pontifikát oceňovaný lidmi, kteří si přicházeli poslechnout papeže, jenž si je získal prostotou a hloubkou svých projevů.

I nyní, po deseti letech, přetrvává vzpomínka na toto autenticky prožívané papežství. Možná je pravda, že ji v posledních měsících kdekdo používá proti papeži Františkovi, jak sám řekl papež. Avšak Benedikt XVI. byl zneužíván, napadán a zrazován svými spolupracovníky, a přesto útoky vždy ustál.

Největší Benediktovou revolucí bylo zvýšení kulturní hloubky mužů Církve. Jestliže víra, která není živena rozumem, je nedostatečná, je nezbytné rozum vyživovat. Benedikt XVI. pečoval o výživu rozumu tím, že připomínal, že „quaerere Deum“ znamená hledat Boha a vždycky vracet Krista do středu všeho. A tato síla mu umožnila přenést se za hranice skandálů, svobodně, bez pocitu svázanosti veřejným míněním, ve službě pravdě.

Jeho odkaz spočívá právě v tom, že se nebál v jeho schopnosti chránit církve před nebezpečím tím, že ji nesl na svých bedrech. Emeritním papežem byl devět let a dokázal jím být s pokorou, modlit se za papeže a také projevoval upřímnou radost.

Benedikt XVI. byl muž čistý. A dnes, kdy už není mezi námi, se jeho čistota stala pro mnohé světlem povzbuzení, aby promluvili, aby se podělili o to, co cítí, že v dnešní církvi nefunguje. A právě proto dnes Benedikt XVI. některým nahání strach. Je neuvěřitelné, že deset let poté, co se zřekl své funkce, je jeho přítomnost stále tak živá, navzdory tak populárnímu pontifikátu papeže Františka. A přesto zůstal Benedikt XVI. přítomen, milován, ctěn a připomínán. Odkazem Benedikta XVI. je nakonec láska: láska, kterou měl k Bohu, a láska, kterou k němu lidé chovali, když rozpoznali jeho zanícenost pro Boha. cirkev.cz

MILÍ DIECEZÁNI,

obracím se na Vás s prosbou o spolupráci při zajišťování finančních prostředků pro služné kněží. Jak mnozí víte, stát postupně končí s příspěvkem na činnost církve a od roku 2030 bude financování našeho provozu plně závislé na církevním společenství.

Chci poděkovat za vaše dary poslané na Fond sv. Vojtěcha, který byl k tomuto účelu založen, a za vaši štědrost při minulých sbírkách. Mám radost, že osvědčujete solidaritu, když dáváte štědrě podle svých možností bez ohledu na to, jestli patříte do farnosti chudé či bohaté.

Služba církve společnosti v oblasti školství a sociálních služeb bude mít nadále státní podporu, ale náš podíl bude vždycky nutný. Podobně při opravách kostelů jako kulturních památek se nadále počítá s podporou grantů EU, příspěvků státu, územních samosprávných celků a sponzorů.

I v této oblasti však bude jako dosud mnohé ležet na vás. V posledních letech se podařilo rozvinout první hospodářskou činnost s restituovaným majetkem arcibiskupství, kapitul a farností, včetně investic v finanční náhrady. Věřím, že i tato oblast se rozvine tak, aby zajistila část financování církevního provozu. Bez štědrých dárců se však nikdy neobejdeme.

Proto se bude konat ve všech našich kostelích účelově vázaná sbírka na služné kněží 12. března, 23. dubna, 6. srpna a 3. prosince 2023. Přispět můžete i složenkou nebo elektronicky.

Všem dárcům upřímně děkuje a ze srdce žehná

Jan Graubner, arcibiskup pražský

FARNOST SV. PROKOPA A MĚSTO SÁZAVĚ ZAHÁJENÍ POUTNÍ SEZONY NA SÁZAVĚ V SOBOTU 25. 3. 2023 (970. výročí smrti sv. Prokopa)

10:30 – POUTNÍ MŠE SVATÁ V KOSTELE SV. PROKOPA
MONS. JAN GRAUBNER, ARCIBISKUP PRAŽSKÝ

12:00 – PŘEDSTAVENÍ VÝSTAVY: PUTOVÁNÍ ZA NAŠIMI SVĚTCI

15:00 – KRÍŽOVÁ CESTA V ČERTOVĚ BRÁZDĚ

HUDBA U SV. VÁCLAVA

neděle 26.3. při mši sv. v 18 hod

Chrámový sbor Ignis

varhany Václav Vála - dirigent MgA. Milena Stricevič

- J. S. Bach: Výběr z Janových a Matoušových pašijí

středa 5.4. v 19:30 koncert

Komorní sbor Bach-Collegia Praha

varhany Linda Sítková - dirigent Jiří Mátl

- J. B. Foerster: Stabat Mater (smíšený sbor a varhany)
- J. Bernátek: Ježíš a lotr na kříži (varhany)
- E. Tregler: Missa in D (smíšený sbor a varhany)

neděle 16.4. při mši sv. v 18 hod

Chrámový sbor Ignis

varhany Václav Vála - dirigent MgA. Milena Stricevič

- Ch. Gounod: Messe breve no. 7 in C aux chapelles (smíšený sbor a varhany)

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)
Po - So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Neděle: 11:15 **sv. Gabriel**

Pátek: 15:00 **Palata**

KOSTEL OTEVŘEN:

Po-So: 7:15 - 11:00 / 17:00 - 18:30

Neděle: 7:30 - 11:00 / 17:30 - 19:00

ÚŘEDNÍ HODINY

(v sakristii kostela nebo farní kanceláři)

pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:30 – 17:55
Všední dny: - večer 17:00 – 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

5.3. neděle	2. NEDĚLE POSTNÍ
12.3. neděle	3. NEDĚLE POSTNÍ
19.3. neděle	4. NEDĚLE POSTNÍ
25.3. sobota	<i>Slavnost Zvěstování Páně</i>
26.3. neděle	5. NEDĚLE POSTNÍ
2.4. neděle	KVĚTNÁ NEDĚLE
3.4. pondělí	od 17 hod. kající bohoslužba,
příležitost ke svátosti smíření
6.4. čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
7.4. pátek	VELKÝ PÁTEK
8.4. sobota	BÍLÁ SOBOTA
9.4. neděle	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

POSTNÍ PŘÍLEŽITOSTI U SV. VÁCLAVA

Úklid

V sobotu 1.4. od 8:15 do 11 hod proběhne před-velikonoční úklid kostela. Přijďte prosím všichni, kdo můžete, ať to stihneme do 11!

Duchovní obnova

V sobotu 25.3. od 9 hod se uskuteční na faře pod vedením P. Václava Šustry. Mše sv. bude následovat od 12 hod.

Svátost smíření - kající pobožnost

Kající pobožnost s rozšířenou možností přijetí svátosti smíření v pondělí 3.4. od 17:00 hod.

Vnitřní pokání křesťana může mít velmi rozmanité projevy, které se vhodně modifikují podle potřeb doby. Tradičními a staletými osvědčenými prostředky pokání jsou:

1/ modlitba,

2/ odříkání – „půst“ a

3/ „almužna“ – tedy dobrodiní činěné ve prospěch těch, kdo jsou na tom hůře než my.

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652

redakční rada: P. J. Gapský, A. Lisý, M. Lisá, F. Nedbal

uzávěrka:

25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz)

náklad tohoto čísla: 250 ks č.b. **neprodejně**

HISTORICKÉ FOTOGRAFIE FARNOSTI

Na webu farnosti <http://www.farnostsmichov.cz/historie-farnosti/> vznikla fotogalerie kostela sv. Václava a bývalého kostela sv. Filipa a Jakuba na Arbesově náměstí. Pokud máte k dispozici nějaké

fotografie či obrázky min. stáří 50 let a starší, budeme vám vděční za jejich zaslání na adresu: jakub.suchel@seznam.cz a souhlas s publikací. Děkujeme!